

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]
 undergives Tilsyn af det offentlige til Sikring af, at Foreningerne i Fremtiden er i Stand til at opfylde de Forpligtelser, som de paatager sig over for deres Medlemmer.

Jeg skal i Korthed gøre Rede for Lovforslagets Bestemmelser, idet jeg med Hensyn til Enkeltheder tillader mig at henvise til Paragraffernes Indhold og de dertil knyttede Bemærkninger.

I § 1 i Lovforslaget gives der Bestemmelser om Lovens Omraade, og det fastsættes her, at Loven omfatter Foreninger, der har til Formaal enten ved Optrækning af bestemte periodiske Bidrag eller paa anden Maade at tilvejebringe Midler til helt eller delvis at afholde Omkostningerne ved Begravelse eller Ligbrænding eller at udbetale en Sum een Gang for alle, naar Medlemmer eller Børn under 15 Aar afgaar ved Døden. Loven omfatter dog ikke Virksomheder, der allerede er undergivet Tilsyn af Forsikringsraadet i Medfør af Lov af 30. Juni 1922 om Livsforsikringsvirksomhed og Lov af 11. Maj 1935 om Tilsyn med Pensionskasser. Ej heller omfatter den Foreninger, der er undergivet Tilsyn af Direktoratet for Sygekassevæsenet i Medfør af Folkeforsikringsloven eller i Henhold til Lov af 27. Marts 1934 om Statsbanepersonalets Sygekasse, saaledes som disse Love forventes ændret ved de Lovforslag, der for Tiden er til Behandling her i Tinget. Paragraffen omfatter i øvrigt saavel Foreninger, der opkræver faste Præmier, som Foreninger, der paaligner Medlemmerne den udbetalte Hjælp i Form af Efterskud. Endelig fastsættes det i Paragraffen, at Ordet „Begravelseskasse“ eller „Ligbrændingsforening“ skal anvendes som Betegnelse for de af Loven omfattede Foreninger, samt at disse — hvad der i øvrigt allerede nu er Tilfældet med de af Begravelseskasseloven omfattede Kasser — er berettigede til at betegne sig som statskontrollerede.

I Lovforslagets § 2 foreskrives det, at Virksomhed af den i Lovforslagets § 1 omhandlede Art kun maa drives af Foreninger og de af Livsforsikringsloven, Pensionskasseloven, Folkeforsikringsloven og Loven om Statsbanepersonalets Sygekasse omfattede Virksomheder samt af Statsanstalten for Livsforsikring og saaledes ikke kan drives som Erhverv af Enkeltmand. Det fastsættes endvidere, at Begravelseskasser, der ikke maatte være knyttet til Livsforsikringssselskaber eller Pensionskasser, ikke uden Forsikringsraadets Tilladelse maa drive anden Virksomhed.

I § 3 findes Bestemmelser om, hvad en Begravelseskasses Vedtægter skal indeholde. Jeg skal særlig fremhæve, at Vedtægterne fremtidig skal indeholde Bestemmelser om Medlemmernes Krav paa Godtgørelse i Tilfælde af Udtræden. Naar en Livsforsikringspolice ophæves, eller et Medlem træder ud af en Pensionskasse, udbetales en Godtgørelse, der i det væsentlige svarer til den Reserve, der er opsparet paa Grundlag af de stedfundne Indbetalinger, og det er derfor ogsaa kun rimeligt at foreskrive Udbetaling af en tilsvarende Godtgørelse, naar et Medlem udtræder af en Begravelseskasse eller en Ligbrændingsforening.

§§ 4 og 5 indeholder Bestemmelser om Anmeldelse af Begravelseskasser og Godkendelse af disses Vedtægter. I Modsætning til Begravelseskasseloven af 1929 foreskrives det nu, at Vedtægterne og Ændringer i disse skal godkendes af Myndighederne. Det foreslaas, at Godkendelse i Lighed med de Bestemmelser, der er fastsat for de øvrige Virksomheder, der er undergivet Forsikringsraadets Tilsyn, meddeles af Handelsministeren.

Om Anbringelse af Begravelseskassernes Midler og Baandlæggelse af disse findes Regler i § 6. Bestemmelserne er i det væsentlige en Kodificering af de hidtil gældende Regler, suppleret med Pensionskasselovens Bestemmelser om Midlernes Baandlæggelse.

I §§ 7 og 8 er optaget Regler om Regnskabsaflæggelse og Revision. Disse Bestemmelser er udarbejdet i Overensstemmelse med de Regler, der er gældende for Pensionskasserne.

I §§ 9—11 findes Forskrifter om Tilsyn med Begravelseskasser. Tilsynet foreslaas, som jeg tidligere har nævnt, henlagt til Forsikringsraadet. Da Tilsynet hidtil er gennemført uden Udgift for Kasserne, er det fundet rigtigst ikke at paalægge Kasserne at betale Tilsynsafgift, hvad de øvrige under Forsikringsraadets Tilsyn værende Virksomheder maa udrede.

Efter Bestemmelserne i § 12 kan Forsikringsraadet, dersom en Kasses Forhold er saaledes forringet, at Fortsættelse af Kassen maa anses for utilbørlig af Hensyn til Medlemmernes Interesse, træffe Bestemmelse om dens Likvidation. Under Hensyn til Begravelseskassernes særlige Forhold foreslaas det fastsat, at de ikke skal kunne tages under Konkursbehandling.

I § 13 findes Regler om frivillig Opløsning af Begravelseskasser. Det kan jo tænkes, at en Begravelseskasse af en eller anden Grund maa opløses, og det er da om